

Tiden, og det vakte for øvrigt en stor Del Glæde rundt omkring, thi i den Tid, der var gaaet, havde det vist sig, at den havde sine store Mangler og Brøst, at den ikke havde svaret til det, som navnlig det underordnede Personale ved Jærnbahnen havde tænkt sig. Ved Lovens Forelæggelse havde de tænkt sig, at deres Løn-, Arbejds- og Avancementsforhold, som de klagede saa meget over, kunde komme ind under en bedre Ordning, end de hidtil havde haft. At der er noget galt paa dette Omraade, er noget, som jeg havde nær sagt en blind Mand kan føle med en Pind. Man behøver blot at se paa den Mængde Andragender, et ligefrem Utaal af Andragender, der Aar efter Aar indkommer fra Personalet. Der er snart ikke den lille Kolonne af den store Arbejdshær, undtagen den har indgivet sit Andragende til Rigsdagen, og saa have vi endda ikke set alle Andragenderne, en stor Del er gaaet ad tjenstlig Vej og ligger formodentlig paa en eller anden Hylde hos Generaldirektøren, bedækkede med Støv og knap læste endda. Gennem alle disse Andragender er der gaaet en Grundtone: Lønnen, Arbejdstiden og Avancementsforholdene. Da nu endelig dette Forslag kom frem paa Tingets Bord, da Ministeren fandt sig beføjet til at efterkomme det Løfte, som hans Forgænger havde givet, saa man da ogsaa fra denne Side hen til det med en stor Del Opmærksomhed, men efter hvad jeg kender Forholdene, ogsaa med en stor Del Skuffelse; thi Forholdet er jo det, at Lovforslaget, som det foreligger fra Ministerens Haand, indeholder det samme Grundlag, det samme System, som den gamle Lov hviler paa. Der er enkelte Klasser af de daglønnede, som ere gaaede op til maanedslønnede, der er nogle enkelte Klasser, som have faaet deres Løn forhøjet, hvor det var mest paatrængende nødvendigt, og der er sket en lille, jeg havde nær sagt næsten betydningsløs Forbedring ved Pensionsforholdene, men selve Systemet er bibeholdt. Det, der klages over fra Arbejdernes Side, er den lange Arbejdstid, Jeg ved nok, at hver Gang vi røre ved dette Forhold og komme til Ministeren med det, kommer han med Tal fra Generaldirektøren eller Kontorerne, der sige, at i Virkeligheden er Arbejdstiden ikke saa lang, idet den effektive Arbejdstid hun er saa og saa lang, men derimod kan det være, at Tjenestetiden er noget længere. Jeg ser imidlertid saaledes derpaa, at jeg gerne vil have regnet Tjenestetid og Arbejdstid ens.

Naar en Mand skal være borte fra sit Hjem og ligge ude paa en Station eller i det hele taget staa til Disposition hvert Øjeblik, betragter jeg det som hans Arbejdstid, og det var ikke godt, siger jeg, at den effektive Arbejdstid skulde være lig med Tjenestetiden. Naar man saaledes ved, at Fyrbødere skulde staa 8 Timer daglig bag ved Fyret og somme Tider mere, idet 8 Timer er Gennemsnitstiden, faar man en Forstaaelse af, at det, om jeg maa bruge det Udtryk, er nær ved at være Menneskeplageri. Men dette Forhold er bibeholdt, man leder forgæves i Lovforslaget, som det er fremsat her, efter noget, der søger at raade Bod paa dette Forhold, hvorover netop de fleste Klager fremkomme. Man finder desforuden, at for, jeg havde nær sagt, den største Del af Statsbanernes underordnede Personale har denne Lovrevision saa at sige ingen Betydning, jeg sigter her til hele 11te Lønningsklasse, som er holdt aldeles uden for Loven. 11te Lønningsklasse er jo den, der trænger haardest; der findes inden for denne Klasse Banearbejderne og Ledvogterne. Om Banearbejderne er det oplyst, at ca. $\frac{3}{4}$ af dem have en Dagløn fra 180—210 Øre, og om Ledvogterne er det oplyst, at ca. 54 pCt. af dem have en Dagløn fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 37 Øre, og at deres Arbejdstid er ca. 15 til 18 Timer. Og her maa man huske paa, at for de sidstes Vedkommende griber Konens Arbejde med ind, idet hun ogsaa maa tage Del i Banens Bevogtning. Her paa dette Omraade var det netop, at Forholdene skulde ordnes og forbedres. Det er jo saaledes, at den Gang denne Lovrevision blev fremtvungen, eller rettere sagt, den Gang den daværende Trafikminister her i Tinget paa Foranledning gav det Løfte, at Loven skulde revideres, var det særligt med Henblik paa de daarligt stillede Jærnbanefunktionærer. Og saa finder man her, at denne Revision slet ikke gør noget for hele denne store Arbejderklasse, men at det hele nu hviler paa dette Løfte, som Ministeren har givet under et andet Lovforslags Behandling her i Tinget, om at efterse og undersøge disse Forhold, men paa selve Lovforslaget finder man intet om denne store Arbejderklasse. Det forekommer mig, at paa dette Omraade burde Bestræbelserne gaa ud paa at faa saa mange som muligt af Statsbanernes Arbejdere ind under Maanedsløn, at Arbejdsforholdene for saa mange som muligt burde gøres saa faste og sikre som muligt, saa at man overhovedet kom bort fra Dagløn og Timeløn, hvor det drejer sig om